

रक्तजमाह ।

‘स्वर्णैरपलवर्गाभिः पिपुलाभिर्वीडितौ ।
रक्तोपद्धतौ रधिरं सूरभौ श्रोयितप्रभौ ।’
मासवजमाह ।

‘मासदुष्टौ गुरु स्यालौ मासपिण्डवडहतौ ।
जन्मदवाचाच मूर्छैन्ति वरस्योभयतो सुखात् ।’
जन्मतः क्षमयः । मूर्छैन्ति वह्नेते । सुखादुभयतः स्करण्योः ॥ * ॥ मेदोजमाह ।
‘सपिमैङ्गप्रतीकासो मेदसा कुरुद्दी गुरु ।
चक्षस्फटिकसङ्क्राप्तमासावं सूक्ष्मतो भग्नम् ।’
अभिवातजमाह ।

‘कृतज्ञाभौ विदीर्घ्यते पीडिते चाभिवाततः ।
मयितौ च समाख्यातां बोडी कर्क्षसमन्वितौ ।’
मयितौ वृद्धितावित । अतएव कृतज्ञाभौ रधिराभाविति वह्नेतम् ॥ * ॥ चयौहरोगाणां चिकित्सा ।

‘गलदन्मूलदग्नश्चदेषु रोगाः कफास्त्रभूषिताः ।

सखादेतेष्वसकृदधिरं विचावयेद्दृढम् ।
चतुर्विधेन खेदेन मधुच्छिद्युतेन च ।
वासलेभ्यङ्गं कुञ्चित्प्रादीखेदच उहिमात् ।’
चतुर्विधेन खेदेन तेलहृतवसामव्यरुपेय ।

वेद्धं शिराण्या वसनं चिरेकं

तिक्तस्य पानं रसभीजनच ।

श्रीताः प्रदेषाः परिविचनच

पितोपहेष्वव्यथेषु कुर्यात् ।

शिरोविरेचनं धूमः खेदः कवल एव च ।
हृते रक्ते प्रयोक्तयं नीडकोपे कफालके ।
मेदोजे खेदिते भिन्ने श्रीयिते कवलो हितः ।
प्रियहु चिकिता लोधं सखीदं प्रतिवार-

गम ।

प्रतिवारस्य विधिमाह ।

‘इन्नजिङ्गासुखानां यस्यकलावलेष्टनैः ।
श्वेषं धूममूल्या तदक्षं प्रतिवारश्यम् ।’
बोहरोगेत्यप्रेषेषु ढङ्गा होषसपाचरेत् ।
तेषु ब्रह्मलं यातेषु ब्रह्मत बसपाचरेत् ।’

अथ इन्नवेद्धरोगाः । तत्र इन्नवेद्धरोगाणां नामानि संखाचाह ।

‘श्रीतादो गदितः पूर्वं इन्नपुपुटकस्था ।
इन्नवेदः शैशिरच महाशैशिर एव च ।
ततः परिदरः श्रीक्षस्तस्तुक्षुः खुतः ।
वेदभेदं ततः श्रीक्षः खल्वहेषु एव च ।
चयधिमासिकनामा च इन्नगायच यस्य च ।
इन्नविदधिरथ्य इन्नवेषु श्रीक्षुः ।’
तत्र श्रीतादस्य लक्षणमाह ।

‘श्रीयितं इन्नवेषेभ्यो यचाकसात् प्रवर्तते ।
दुर्गं स्वीनि सकृप्तानि उत्तेदीनि न्दूनि च ।
इन्नमांसानि श्रीयिते प्रचन्ति च परस्परम् ।
श्रीतादो नाम स याधिः कफश्रीयितसम्भवः ।’
इन्नवेषेभ्यः इन्नवेषनमीष्यतः । अक्षक्षात् अभिवातं विना श्रीयिते पतन्ति । प्रचन्ति च प्रस्पर्यं पाकोद्यग्ना मांसानि श्रीयितं प्रचन्ति

श्रीयितं मांसानि प्रचन्ति । इन्नपुपुटमाह ।
‘इन्नयोश्चिषु वा यत्र चययुर्जयते महान् ।
इन्नपुपुटको नाम स याधिः कफरक्तजः ।’
इन्नवेदमाह ।

‘सयन्ति पूर्वं रधिरं चला इन्ना भवन्ति च ।
इन्नवेदः स विज्ञेयो दुष्योश्चित्तसम्भवः ।’

अच इन्नमूलानीति कर्तुपदमध्याहरण्यैयम् ।
श्रैशिरमाह ।

‘चययुर्जन्मवेषु रजावान् कफवातजः ।

लालासावी कहुरच विज्ञेयः श्रैशिरो गदः ।
महाशैशिरमाह ।

‘इन्नास्त्रिलन्ति वेषेभ्यक्षात् चायवदीर्घ्यते ।

यस्मिन् स बर्चजो याधिर्महाशैशिरसंज्ञकः ।’

तात्कु चायवदीर्घ्यते चकारात् इन्नवेदौ चायवदीर्घ्यते । बप्रसादान् मारकचावं चत्र चायवदीर्घ्यते । महाशैशिर इवेष बप्रसादान् निहत्यस्तुन् ॥ * ॥ परिदरमाह ।

‘इन्नमांसानि श्रीयिते यस्मिन् सूक्ष्मति चायवद्धक् ।

पितावृक्कक्षजो याधिर्मैर्यः परिदरो हि च ।’
उपकृष्टमाह ।

‘वेषेषु हाहः प्राक्षस्ताभ्यां इन्नास्त्रिलन्ति हि ।

आधिताः प्रस्त्रवन्ति श्रीयितं मम्बैदन्म् ।

आधायते श्रुते रक्ते सुखं पूर्ति च जायते ।

यस्मिन्प्रकृष्टः स स्यात् पितरक्तसंज्ञः ।’

आधिताः हृष्टाः ॥ * ॥ वेदभेदमाह ।

‘हृष्टेषु इन्नमूलवेषु संरभो जायते महान् ।

चलन्ति च रहा यस्मिन् स वेदभेदमधिवातजः ।’

संरभः श्रीयः । चलन्ति वेति चकाराहेइन्नादाहयाकाः ॥ * ॥ स्त्रिवर्हनमाह ।

‘मारतेनाधिको इन्नो जायते तीव्रवेदनः ।

खलिवर्हनसंज्ञोऽसौ चंजाते वक्त्रं प्रश्नाच्यति ।’

सञ्जाते इन्ने ॥ * ॥ अधिमांसकमाह ।

हानये प्रचिमे इन्ने महान् श्रीयो महारजः ।

बालासावी कपलातो विच्छियः शोषिधिमांसः ।

हानये हृशुभवे प्रचिमे इन्ने ॥ * ॥ प्रचदन्नानां श्रीरोहाह ।

‘इन्नमूलगता नायः पच्च व्रेत्या वयेत्तिराः ।’

वयेत्तिराः वया वाक्षीदैवते वातपितकपत्तिराः ।

पातामन्तुमिताः पच्चनायः क्षयिताज्जयाचापौष्टिः ॥ * ॥ इन्नविदधिमाह ।

‘इन्नमांसमलः वासेवांश्चान्तः चययुमहाद् ।

सदाहृत्वं सप्तेष्ठिः पूर्यस्त इन्नविदधिः ॥

इन्नमांसमलः इन्नवेषगतेष्ठिः । वासेः सरक्ते हेतुभिः ॥ * ॥ अथ इन्नवेषगतेष्ठिः विकिता ।

‘श्रीतादेहत्वते शु तोये नागरसर्वमान् ।

निष्काश्च चिकिताचापि कुर्याद्वृक्षमधारश्यम् ।

‘काशीसलोधक्षामनः शिलाप्रवियहृतेचाक्षा ।

एवा चूर्णं मधुयुक्तं श्रीतादे पूर्तिमांसहरश्यम् ।

तेजाक्षा ते जवलकल इति लोके ।

‘तेलं शृतं वा बातन्नं श्रीतादे संप्रश्नस्ते ॥ * ॥

‘इन्नपुपुटके कार्यं तरुणे रक्तमीच्यम् ।

सपच्छलशः चारः सच्छ्रीदः प्रतिवारश्यम् ।

गिरोविरेकच्च हितो नस्यं चिक्षणं भोजनम् ।

विचाविते इन्नवेदौ व्रश्यु प्रतिवारयेत् ।

लोधपत्रज्ञमधुक्षजाचाचूर्णं धुप्रुते ।’

प्रतिवारयेत् अहृत्या चर्षयेत् । पत्रज्ञं चोचकं इति लोके ।

‘गङ्गावै चौरियो योज्याः चत्वौद्दृष्टकर्क्कराः ।

चलदन्मस्येयंकरं कार्यं वक्षलवर्ध्यम् ।

भद्रसुसाम्भवायोविविज्ञारिष्टपत्रवैः ।

गोमत्रपिष्टेषुर्गुटिकां छायाशुक्षां प्रकर्षयेत् ।

तां नियाय सुखे श्रीयशूलदन्मातुरो नरः ।

नातः परतरं किञ्चिचलदन्मस्य भेदज्ञम् ।

भद्रसुसाम्भवादिविटिका ।

‘तुला शृतं नौलसहाचरस्य

द्रोखाम्भवा संत्रपयेद्यथावत् ।

तत्त्वतुमांसगरसेन तेजं

परेच्छन्नैरहर्षपलप्रमाणैः ।

कल्कैरनाम्भारिद्विद्वारिमेद-

जहाम्भवद्यैमधुकोत्पलानाम् ।

तत्त्वमांसेव छत्रं सुनेत्र

स्वैर्यं दिजानां विद्धाति उठः ।’

नौलसहाचरः नौलपुष्यकरटेया । अग्नता

दुरालभा तदलाभे यवासो यात्यः । अरिमेदो

इग्न्यव्याहिरः । सहाचराद्यतेलम् ॥ * ॥

‘श्रैशिरे हृतरक्ते तु लोधसुसाम्भवाश्चैः ।

चच्छैः श्रुत्यते लेपो गङ्गावै चौरियो हिताः ।

क्रिया परिदरे कुर्याच्छ्रीतादीत्ता विचक्षणः ।

संश्रीयोभयतः कार्यं शिरस्त्रपक्षये तथा ।

काकोद्दुम्भिकायच्चैवं विचावेद्विषक् ।

लवयैः लोधवृत्तेच चौरोदै यरिचावयेत् ॥ * ॥

‘श्रैशिरोवृत्तवै द्वै इन्नमूलगता श्रीधयेत् ।

ततः चारं प्रशुभीति क्रियाः संवर्णांश्च श्रीताः ।

उद्धृत्याधिकदन्मत्ता ततोऽप्तिमपचारयेत् ।

लमिदन्ताकवाचाच विधिः कार्यो विजानता ।

र्यं वलिवर्हनस्य चिकित्सा ॥ * ॥

‘हित्याधिमांसं सच्छौदैरते चूर्णेद्वापाचरेत् ।

वच्चैवांश्चोदयोपाठास्त्रिलिङ्कायाव्यूक्तैः ।’

तेजोवतौ तेजवलक्षं स्वर्णं लोकैवन्ती च ।

‘चौद्रीहत्यायापिप्पक्षः कवये चाच कौर्मिताः ।

पटोजनिविचिपलाकवाचयाचाव धारगेत् ॥ * ॥

‘नाडीवग्नहरं कम्भे इन्नमात्रीदु कारवेत् ।

यद्नामध्ये जायेत नाडीदन्म तदुहरेत् ।

हित्या मांसाने श्रैशिरे यदि नोपरितो भवेत् ।

उद्धृते तूते इन्ने श्रीयितं प्रसवेदति ।

रक्ताभिविकात् पूर्वोक्ता चोरा रीग्म भवन्ति च ।

काणाः संजायते जवुरस्तं तस्य जायते ।

चलमय्यात्तरं इन्नमतो नेत्रोद्वरेद्व भिषक् ।

धावनं जायतेमदन्मवाइकरण्टकखादिरैः ।”

कश्यायैरितिप्रेषवः ।

कथायैर्जातिमदनकटुका-खाइकरण्टकैः ।